

Od žarkov teh blestečih
kri svojih lic žarečih
imam v spomin. Ah, dobro
je zlato solnčece —!»

Oj roža, roža rdeča,
kje pa sladko dišeča
mazila si dobila,
da vonjaš tak sladko?

»Kraljica, tetka moja,
je zame brez pokoja
v skrbeh — — Poznaš li tetko,
prijetno sapico?

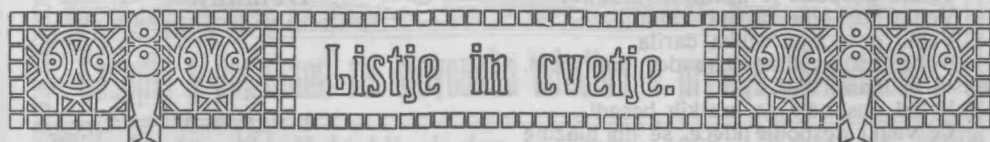
Iz daljnih, daljnih krajev,
iz daljnih, daljnih gajev
mi v čašicah poslala
presladkih je dišav — — —«

Oj roža, prav tako!
Samó še to povej: Kedó
z bodicami ti je posul
vse tvoje stebelce?

»Še to vprašuješ? Vrh neba
je dobri Oče moj doma,
ta me pred kruto je roko
zavaroval ubožico.

Prišli trije so angelci
prinesli trnov v kanglici,
z bodicami zaščitili
so moj krvavi cvet.«

Jože Plot.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Gos.

Tudi gosi včasih na ledu izpodrkné.
Gorje gosi, ki zaupa lisici.
Kjer pije ena gos, tam pijo vse druge.
Trebá prej ujeti gos, preden se speče.
Gos je slednjič gola, če se dolgo skube.
Če da gos vsakemu eno pero, mora
zmrzniiti. — Če goski vsakdo izpulí eno pero,
bo kmalu gola. (Opomin, da je treba previd-
nosti pri deljenju dobrot in pri gospodarstvu.)
Če gosi gagajo, molčí slavec.
Gos se v nobeni šoli ne izučí za orla. —
Gos ne postane labud, če še tako izteguje
vrat.

Krotka goska, huda gos.
Gos ne popusti gaganja in plavanja.
(Težko je pópustiti prirojene lastnosti.)
Če gosi tudi ne vidiš, pa jo slišiš.
Kjer so gosi, tam je tudi potok.

Reki: To se pravi, gos zagrabití za
vrat.

Gos še ni pečena. (Reč še ni dogotov-
ljena.)

Gos podkovati.
Gos učí labuda peti.
Gosi krasti, pa čreva darovati ubožcem.
Gosi se ti na ulici smejejo.
Pusti, naj gosi gagajo!
Neumna goska!
Zakaj gosi bose hodijo? (Šaljiv odgovor
na vprašanje, zakaj je nekaj tako in tako.)
V gosjem koraku (drug za drugim).

Gosenica.

Iz gosenice nastane metulj.
Kogar je kača pičila, se boji gosenice.
Zavoljo gosenic ni treba posekati dre-
vesa.

Gosenice je treba pokončati v gnezdu.

Gospod.

Kakršen gospod, taka čast.
Kakršen gospod, takov sluga. — Dober
gospod, dober sluga. — Kdor hoče poznati
gospoda, naj pogleda hlapca.

Najboljši gospod bi bil lahko še boljši.
Tisti ima navadno najslabšega gospoda,
ki je sam svoj gospod.

Gospod, ki ima veliko služabnikov, ima
veliko sovražnikov.

Boljša dva prevzetna gospoda kakor dva
prevzetna hlapca.

Ubog gospod, ki ga sluga vlada. — Slab
gospod, ki se mora bati svojega služabnika.

Slab gospod, ki ne ve, kako se počuti
njegov sluga.

Ni hujšega gospoda od onega, ki je bil
poprej sluga.

Kdor služi dobrega gospoda, dobi dobro
plačilo.

Kdor hoče dvema gospodoma služiti, ne
služi nobenemu prav.

Kdor služi dvema gospodoma, ga pri
enem zebe, pri drugem je lačen.

Če je gospod kratkoviden, je sluga celo
slep.

Če gospod žaluje, sluga tudi joka. —
Če ima gospod nahod, družina kiha.

Če gospodje pijo, so tudi sluge žejni.

Kar je gospodu prav, je tudi hlapcu všeč.
Gosposka služba je z graham posuta.
(Ni vedno lahka in prijetna.)

Vsak je gospod v svoji hiši.

Z gospodovim jezikom ne smeš svojega
meriti. (Gospod sme marsikaj reči, kar si ne
upa navaden človek.)

Gospodje govore oblastno.

Gospodova prošnja je zapoved.

Kamor gospod veli, mora sluga iti. —
Gospod veli, sluga mora.

Dobro je, da imajo gospodje tudi Go-
spoda v nebesih.

Gospod mora biti dobrim ščit, slabim
kladivo.

Tisti je gospod, ki zna sam sebi zapo-
vedovati.

Velik gospod velik strah naredi, pa tudi
veliko oprosti.

Z velikimi gospodi ni varno igrati, še
manj jim posojevati.

Pri velikih gospodih je treba malo go-
voriti. — Pred velikimi gospodi molči ali
pa hvali:

Velike gospode je nevarno razžaliti.

Veliki gospodje se tudi zmotijo.

Veliki gospodje, velika darila.

Kdor hvali velike gospode, jim pravi,
kakšni bi morali biti.

Veliki gospodje so kratkih besedi.

Če veliki gospodje kleče, se jim blazine
podlože.

Nov gospod, nova pravica.

Kmet gospoda redi.

Kmet z roko, gospod z glavo.

Svoja roka, svoj gospod.

Leži kakor gospod, vstane kakor berač.

Ti gospod, jaz gospod, kdo bo pa krave
pasel. — Ti gospod, jaz gospod, hlapec kdo?

Kdor Gospoda povekšuje, povzdiguje
sebe. (Blagoslov Gospodov mu pomaga do
boljših razmer.)

Reki: Na gospodov vrt je zašel. (Go-
sposki se hoče nositi.)

Sam svoj gospod biti.

Ima že gospoda v glavi. (Če mladič noče
slušati, ali če se hoče preprosti človek imenitno
postavljati.)

Je velik gospod, a nima kaj jesti.

Mora plesati, kakor mu gospod gode.

Je v Gospodu zaspal. (Umrli je.)

Kratkočasnice.

V šoli so pisali prosto nalogo »O ko-
risti velikih rek«. Francek je že veliko
napisal. Ker se mu pa zdi le še premalo,
zapiše še to-le: »Slednjic imajo velike reke
še tudi korist, da, če se kdo utopi, mu
grede lahko s čolničkom na pomoč; v ma-
lem potoku pa to ni mogoče.«

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5-20 K
za pol leta 2-60 K. — Uredništvo in upravništvo Pred škofijo št. 9 v Ljubljani.

Izdaja društvo „Pripraviški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.

Mlade misli. Majhna deklica je prvi-
krat videla že popoldne mesec na nebu. Za-
čudi se: »Mesec pa gotovo misli, da je že
zvečer.«

Vprašanje in odgovor. Gospod
advokatu: »Saj samo za vprašanje nič ne
računite?« — Advokat: »Za vprašanje nič,
pač pa za odgovor!«

Resnice in bodice.

Trosi Maksimov.

10.

Kjer se dosti govori,
tam prav malo se stori.

11.

Rad ne druží se z bedaki,
ker so dostikrat — divjaki.

Demant.

(Priobčil A. Savelj.)

a
a a a
a a a a a
a a a a a a a
a a b d d e e e e e
e e g i i i j j j k k
k k k l l l n n n n n n o
o o o o o o o o p r r
r r r r r s s s s s
t t t t t t v
v v v v v
v v v
z

Besede značijo: 1. soglasnik; 2. žensko
krstno ime; 3. prostor, kjer so se vršile pri
Rimljanah igre; 4. ptica roparica; 5. mesto
v Rusiji; 6. ruska vojna luka; 7. — — —;
8. gora v Karpatih; 9. pogorje na Koroškem;
10. sled za vozom; 11. godalo za prosjake;
12. reka na Tirolskem; 13. samoglasnik.

Razvrstite te črke tako, da se bo navpik
in napošev po sredi čital zgodovinski dogo-
dek sedanjega časa!

Šaljivo vprašanje.

(Priobčil Internus.)

Kako najlaže obvaruješ, da se ti črevelj
ne pošvedra?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)